



Od Zejda b. el-Džuheniya, r.a., prenosi se: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., upitan je o izgubljenom zlatu ili srebru, na šta je rekao: 'Označi povez i omot, a zatim oglašavaj godinu dana (da si pronašao neku vrijednost.) Ako se ne javi vlasnik, onda ga možeš iskoristiti. Neka je to kod tebe kao vid depozita, ako nekada dođe vlasnik koji ga traži, podaj mu ga.'"

Od Zejda b. el-Džuheniya, r.a., prenosi se: "Allahov Poslanik, s.a.v.s., upitan je o izgubljenom zlatu ili srebru, na šta je rekao: 'Označi povez i omot, a zatim oglašavaj godinu dana (da si pronašao neku vrijednost.) Ako se ne javi vlasnik, onda ga možeš iskoristiti. Neka je to kod tebe kao vid depozita, ako nekada dođe vlasnik koji ga traži, podaj mu ga.' Upitan je o izgubljenoj devi, te je odgovorio: 'Šta ti imaš s njom? Ostavi je, ona se slobodno može kretati i piti vodu. Naći će vodu, jest će grmlje sve dok je ne pronađe njen vlasnik.' Upitan je i o ovci. Na to je rekao: 'Nju uzmi. Ona će pripasti tebi, ili tvome bratu, ili vuku.'"

[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Neko je upitao Vjerovjesnika, s.a.v.s., o statusu izgubljenog imetka u vidu zlata, srebra, deva i ovaca, pa mu je objasnio status tih vrsta kako bi bile primjer i za druge slične vrste izgubljenog imetka. Rekao je o zlatu i srebru: "Označi povez kojim je vezan i omot u koji je stavljen, kako bi se mogao razlikovati od tvoga imetka i kako bi na osnovu te spoznaje bio obaviješten od onoga ko tvrdi da je njegovo. Ako se poklopi njegov opis, podaj mu ga, inače ćeš znati ako je njegova tvrdnja neistinita." Naredio je da o nađenoj stvari oglašava cijelu godinu dana nakon pronalaska. Oglašavanje o izgubljenoj stvari mora biti na javnim mjestima i okupljalištima ljudi, kao što su pijace i džamije, te na mjestu gdje je stvar pronađena. Nakon toga mu je dozvoljeno (nakon što je prošla godina oglašavanja i nije se javio vlasnik) da se koristi tom stvari. A ako dođe vlasnik, bilo kada, dat će mu ono što mu pripada. Što se tiče deve i slične stoke koja se može samostalno starati o sebi, zabranio je da se uzima, jer ona nije u potrebi da se čuva, po svojoj prirodi može se samostalno čuvati, posjeduje vlastitu snagu kojom se može zaštititi od malih divljih grabljivaca, papke kojima prelazi bezvodnu pustinju, dugačak vrat kojim može doseći lišće i vodu, utrobu u kojoj nosi zalihe hrane, tako da se može brinuti o sebi sve dok je ne nađe njen vlasnik koji će je tažiti tamo gdje ju je izgubio. Što se tiče izgubljene ovce i sličnih manjih životinja, one se uzimaju iz razloga da se sačuvaju od propasti i divljih zvijeri. Nakon što se uzme, doći će njen vlasnik i uzeti je, ili će

proći godina oglašavanja pa će pripasti onom ko ju je našao.

<https://sunnah.global/hadeeth/bs/show/6048>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

